

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים עיה"ק אומאן
הדלקת הנרות.....50:6
מוצאי יו"ט.....21:8
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה ב'ג'
בבלי.....קידושין ל"ד
ירושלמי.....מעשר שני ז'
תוספתא.....נדה ט'
רמב"ם.....שביתת עשור א'

ראש השנה, שעת תשפ"ד לפ"ק

שנה 13, גליון 1 (621)

אומאן ראש השנה

געלויבט דער הייליגער באשעפער אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין נאך א יאר ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן, עס איז אזא שמחה! דער רבי זאגט (תני מוה"ר, סימן תט): "מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה, דארף זיך זייער פרייען א גאנץ יאר.

עס זענען דא גריון אין אשד בנחל וואס מוה"רא"ש שרייבט פאר אנשי שלומינו, עס זעט אויס פון די תשובה אז זיי האבן זיך עפעס באקלאגט אויף זייער לעבן, שרייבט מוה"רא"ש: "אויף דעם אליינס אז דו האסט זוכה געווען צו זיין אויף ראש השנה ביים רבי'ן - דארפסטו שוין זיין זייער פרייליך!" מוה"רא"ש שרייבט דאס נישט גלייך מוצאי ראש השנה, מען האלט שוין אינמיטן חודש אדר, און מוה"רא"ש שרייבט נאכאלץ: "פריי זיך אז דו ביסט געווען ביים רבי'ן אויף ראש השנה!"

דער רבי האט מוה"ר דיג אויסגעלויבט די מענטשן וואס זענען געקומען צו אים אויף ראש השנה, עד כדי כך אז דער רבי האט אמאל געזאגט (ענין תני מוה"ר, סימן תצא): "ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה וואס דארף ער פאסטן, און ווער עס איז נישט געווען ביי מיר אויף ראש השנה וואס העלפט אים פאסטן?!" - מען רעדט נישט פון די תעניתים וואס מען מוז <<<<<<

בראש השנה יפתבון

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן ב) אז עס איז זייער גוט ווען מען ווארפט זיך אינגאנצן ארויף אויפן אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אינגאנצן אויף אים. דערפאר, יעדן אינגערפרי גלייך ווען מען שטייט אויף, איז זייער גוט אז מען זאל איבער געבן דעם טאג פארן אייבערשטן. מען זאגט פאר'ן אייבערשטן: "באשעפער, איך געב איבער דעם היינט'גן טאג פאר דיר, אלעס וואס איך און מייןע קינדער און אלע וואס זענען תלוי אין מיר וועלן טון, זאל אלעס זיין אזוי ווי דו ווילסט". און דאן דארף מען זיך שוין גארנישט זארגן אויב עס פירט זיך יא גוט אדער נישט, ווייל מען האט עס דאך איבערגעגעבן פאר'ן אייבערשטן, און אויב דער אייבערשטער וויל פירן דעם טאג אנדערש, וויל מען אויך נאר אזוי ווי דער אייבערשטער וויל. די זעלבע איז פאר עס קומט א שבת אדער א יום טוב, געבט מען עס אינגאנצן איבער פארן אייבערשטן, און מען דארף זיך מער גארנישט זארגן, צי מען האט יא יוצא געווען ווי עס דארף צו זיין אדער נישט, ווייל מען האט עס איבערגעגעבן צום אייבערשטן און מען איז מסכים אז ער זאל עס פירן ווי אזוי ער וויל.

זעצט, ראש השנה, ווען מען האלט ביים אנהויב יאר, קען מען איבערגעבן דעם גאנצע יאר פאר'ן אייבערשטן: "באשעפער איך געב דיר איבער די גאנצע יאר, אלע מייןע מחשבות, מעשים און דיבורים פון דעם גאנצן יאר זאלן זיין נאר אזוי ווי דו ווילסט, העלף מיר אז איך זאל נאר טון בייך ווילן דעם גאנצן יאר, איך זאל חס ושלום נישט טון קיין שום צבירות חס ושלום". און אזוי קען זיך יעדער אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן אלע זיינע רצונות און פיסופים, ווי שטארק איז מיין ווילן איז צו זיין אן ערליכער איד.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט ווען א מענטש זאגט ארויס זיינע רצונות צום אייבערשטן אפילו ווען ער איז נאכנישט אזוי וואויל, ער פירט זיך נאכנישט אויף אינגאנצן ווי עס דארף צו זיין, זאגט ער אבער כאטש פאר'ן אייבערשטן וואס ער וואלט באמת געוואלט זיין, וואס ער וואלט באמת געוואלט טון (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"א וסימן ס"ו).

דער רבי זאגט אויף (שיחות הר"ן, סימן כ"א): "ראש השנה דארף מען האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ צו טראכטן נאר גוטס, אז דער אייבערשטער וועט זיכער נאר גוטס טון מיט אונז, און אונז אנשרייבן א גוטע יאר". דאס איז אזוי ווי דאס וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כ"א) אז אלעס ווענדט זיך וואס דער מענטש טראכט, וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש, דערפאר וואויל איז דער וואס האט שקל און ער טראכט נאר גוטס א גאנץ ראש השנה, "עס וועט זיכער קומען א גוטע פינגע יאר", "דאס יאר וועל איך זיך פירן ערליך", "דאס יאר וועל איך האבן געלט", "דאס יאר וועל איך לערנען אסאך תורה", "דאס יאר וועל איך האבן אסאך אידיש נחת פון מייןע קינדער" און אזוי ווייטער. נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן סימן כ"א): "ראש השנה דארף מען זען צו רעדן ווי ווייניגער". דערפאר פירן זיך אנשי שלומינו נישט צו רעדן ראש השנה קיין איבריגע זאכן.

דער רבי פרענגט פונעם הייליגן בעל שם טוב (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ק"א) אז יעדער מענטש פסק'נט אויף זיך אליין אלע גזירות, מען פרענגט דעם מענטש אויף א צווייטן: "וואס האלסטו קומט זיך פאר זענעם וואס האט געטון דאס און דאס?" און דער מענטש ענטפערט: "פאר אזא זאך וואס קומט אים א גרויסע עונש!" און ער כאפט נישט אז זעצט האט ער גע'פסק'נט אויף זיך אליין.

ספעציעל אין דעם נאשט ראש השנה וואס דעמאלט זענען אפן די ספרי חיים וספרי מתים, מען איז בן יעדן מענטש וואס עס וועט פאסירן מיט אים דעם גאנצן יאר, דארף מען זיכער זיין געווארענט, נישט צו רעדן צו אסאך, ווייל מען קען חס ושלום פסק'נען פאר זיך א שלעכטע גור דין. וואויל איז דעם וואס היט זיין מויל ראש השנה און רעדט נישט וואס מען דארף נישט, וועט ער זיכער האבן א גליקליך און געשמאקע יאר.

אויף זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן כ"א): "ראש השנה דארף מען זיין פרייליך, און מען דארף אויך וויינען ראש השנה". באמת גייט די ביידע זאכן אינאיינעם, פון איין זייט דארף מען זיין זייער פרייליך אז מען האט זוכה געווען צו קענען קומען צום רבי'ן וואס איז מחזק און שטארקט יעדן צוריק צו קומען צום אייבערשטן, אבער דאס טאקע מאכט אויך וויינען און תרטה האבן פארנוואס ביז זעצט איז מען נישט געווען וואויל.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו זיין פרייליך ראש השנה, און ער וויינט פאר שמחה אז ער האט זוכה געווען צו קומען צום רבי'ן, וועט ער זיכער האבן א פינגע גוטע יאר.

(ספר הנקודות ראש השנה)

ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב

בליצרוקבסקיה 28 - אומאן

זמנים לראש השנה תשפ"ד

ערב ראש השנה

סליחות ליל זכור ברית.....1:00
פדיון נפש נאך סליחות
שחרית ערב ראש השנה.....8:00
פדיון נפש נאך שחרית

ראש השנה

זמן הדלקת הנרות.....6:50
מנחה.....בזמן הדלקת הנרות
שחרית ביידע טעג.....8:00
תקיעת שופר דרשה צווייטע טאג.....12:00
תשליך צווייטע טאג.....5:00
מנחה ביידע טעג.....6:30
דרשה ביידע טעג.....7:00
זמן מוצאי יו"ט.....8:21

ביים רבינ'ס ציון

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נצבים וילך, י"ז אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק לכבוד ... נרו יאיר

בנוגע אומאן וכו'; די ערשטע זאך ווען דו קומסט אריין צו די הייליגע פלאץ, קודש הקדשים, ביים ציון - זאלסטו צוגיין צום ציון און געבן א קוש, זאלסט געבן א פרוטה לצדקה, זאגן "הרנינו מקשר עצמי" און אנהויבן זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, די תיקון הכללי-שטייט, ווארט ביי ווארט.

ווען דו ענדיגסט די תיקון הכללי זאלסטו זאגן די תפילה פון רבי נתן, שטייטליך ווארט ביי ווארט. זאלסט מאכן השתחוות און זיך מתוודה זיין אויף אלע חטאים עוונות ופשעים, זאלסט דערציילן אלעס אין זיין שפראך (אידיש), אלעס וואס דו האסט געטון פון ווען דו ביסט געבוירן געווארן ביז די רגע וואס דו ביסט ביים ציון, און ווען דו ענדיגסט זיך מתוודה זיין - זאלסטו אנהויבן בעטן פאר דיר און פאר אלע אידן, אלע זאלן תשובה טון און אז דו זאלסט טון נאר די ווילן פונעם אייבערשטן.

ווען דו ענדיגסט מיט די ווידי און מיט די בקשות - זאלסטו אנהויבן ספר תהלים, און אז דו וועסט קענען ענדיגן גאנץ תהלים - איז דאס זייער א גרויסע זאך, און אז נישט - זאלסטו נישט ווערן מבלבל.

אויב דו קענסט - זיי מיד מזכיר ביים ציון, די טובות וואס דו האסט באקומען פון מיר.

עס איז געווען איינער פון אנשי שלומינו, משה אלף. אין אנהויב ווען ער איז מקורב געווארן - איז ער געווען זייער ווייט, ער איז געלעגן אין ניאור, אין ארץ אנפין דקליפה (ענין לקוטי מוה"ר חלק א, סימן רמב). געדע מאל ווען ער איז געקומען צום ציון האט ער אזוי געוויינט ביים ציון ביז דער ערד פון ציון איז נאס געווארן פון זיינע טרערן, ער האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ צום אייבערשטן, ער האט געשריגן: "הייליגער באשעפער, ראטעווע מיד פון די פייער פון ניאור, פון די שבעים מדוריו, פלליית התאוות, פלליית שבעים אומות, פון תאוות ניאור רחמנא לאלף", און פון אזויפיל וויינען איז ער ארויסגעקראכן פון זיינע תאוות. הגם אין אנהויב האבן אים אנשי שלומינו מרחק געווען, אבער ער האט אויף גייענעם נישט געקוקט, ער איז ווייטער געקומען צום ציון און געוויינט דארט, ביז ער האט זוכה געווען זיך אויסצולייטערן.

פארשטיי וואס דו האסט צו טון די וואך וואס דו וועסט זיין אין אומאן; זאלסט גיין נאכאמאל און נאכאמאל צום ציון און וויינען צום אייבערשטן ער זאל דיך ראטעווען פון די פייער פון ניאור.

ביים רבינ'ס ציון קען מען פועל'ן ישועות שלא פדרך הטבע. מוהרא"ש זאגט נאך בשם רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה: "אז מען עקשניט זיך ביים ציון, קען מען אלעס פועל'ן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. א בתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר. (ענין אמונה נצבים וילך תשפ"ג)

פאסטן על פי הלכה, מען רעדט פון תעניתים וואס א מענטש וויל פאסטן פון זיך אליינס כדי צו פאררעכטן וואס ער האט געזינדיגט, ווי דער הייליגער ארז"ל זאגט וויפיל תעניתים מען דארף פאסטן אויף יעדע עבירה וואס מען האט עובר געווען רחמנא לאלף, זאגט דער רבי: ווער עס איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה דארף נישט פאסטן.

פארוואס דארף מען מער נישט פאסטן? וואס איז די גרויסע זאך פון רבינ'ס ראש השנה? - אז מען קומט צום רבי'ן אויף ראש השנה שיינט דער רבי אריין אינעם מענטש אזא שטארקע אמונה, אז דער מענטש הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן און הייבט אן לעבן מיט הרהורי תשובה.

עס קען זיין בשעת מען פארט קיין אומאן איז מען אזוי אויסגעמוטשעט, אז מען שפירט גארנישט וואס דער רבי מאכט מיט'ן מענטש; מוהרא"ש פלעגט אלץ רעדן פון דעם, מוהרא"ש פלעגט עס צוגלייכן צו א מענטש וואס קומט צום דאקטער זיך אפערירן, די ערשטע זאך פאר דער דאקטער מאכט די אפעראציע שלעפט ער אים איין, די זעלבע זאך איז ווען מען קומט צום רבי'ן, און מען שפירט נישט קיין געפיל, מען ווייס נישט פארוואס מען איז געקומען, איך בין נישט א בחור וואס מען קען ארויפלייגן אויף א באנק בעט, איך וויל שוין אהיים גיין צוריק צו מיין געהעריגע בעט מיט מייע זאכן, איך קען נישט דאווענען, איך קען נישט לערנען, איך ווייס שוין אפילו נישט ווי אזוי איך הייס... זאגט מוהרא"ש: דער רבי איז דיר יעצט מתקן, דער רבי אפערירט דיך יעצט, ווען דו וועסט אהיים קומען נאך ראש השנה וועסטו זען ווי דו ביסט א נייער מענטש, מיט א שטארקע אמונה!

איז מען קומט צום רבי'ן אויף ראש השנה הייבט מען אן באקומען הרהורי תשובה, מען הייבט אן טראכטן פונעם אייבערשטן, מען הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן. דערפאר, וואס דארף מען פאסטן און וואס העלפט פאסטן? דער עיקר פונעם מענטש איז זיין מח, דער מח דארף טראכטן פונעם אייבערשטן און לעבן מיט'ן אייבערשטן, און דאס באקומען מיר פונעם רבי'ן.

דעם לעצטן ראש השנה פון רבינ'ס לעבן - שנת תקע"א, האט דער רבי געזאגט די תורה תקעו תוקעה (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ח); ביי אנשי שלומינו איז דאס די צוואה פון רבי'ן, דער רבי זאגט דארט: די אלע וואס זענען זוכה צו מקורב ווערן צו אן אמת'ער צדיק זענען זוכה צו באקומען א קלארע ריינע אמונה, א לויטערע אמונה, מען שפירט אייבערשטער. די מענטשן וואס לעבן אן א צדיק, האבן נישט אזא שטארקע אמונה, פון אינדויסן זעט מען אויס מורא'דיג, מען גייט אנגעטון מיט שטריימל, בעקעטשע, אבער אינעווייניג איז נישט דא קיין אמונה.

יעצט אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין דא ביים הייליגן רבי'ן, דארף מען איבער'חזר'ן וואס מוהרא"ש פלעגט אלץ רעדן ביי די לעצטע דרשה ראש השנה, מוהרא"ש פלעגט זאגן: מען דארף זיך מיטגעמען אלע זאכן פון רבי'ן אויף א גאנץ יאר.

רעדן צום אייבערשטן

דער עיקר העקרים פון רבי'ן איז: "תפילה והתבודדות". דאס מיינט 'א ברסלב'ער חסיד, א מענטש וואס רעדט צום אייבערשטן.

אין אנהייב איז א שווערע זאך צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל דער מענטש שפירט נישט אז דער אייבערשטער איז דא און הערט צו וואס ער רעד. פאר איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש האב איך געהאט ברסלב'ע חברים און משפחה, איך האב אלץ נאכגעקוקט די ברסלב'ער חסידים, איך האב אלץ געוואוסט אז עפעס אמת האבן זיי, איך האב געוואוסט אז זיי האבן עפעס א סוד פון התבודדות, אבער איך האב עס נישט געקענט טון. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תרומות א, א): "סתם הרש - שאינו שומע ואינו מדבר", טייטשט דער הייליגער רבי (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן ס) פארוואס רעדט א מענטש נישט צום אייבערשטן? ווייל ער איז 'אינו שומע' בקול צדיקים, אז מען הערט נישט די ווערטער פון צדיקים - איז מען אן 'אינו מדבר', מען רעדט נישט צום באשעפער. אבער אז מען הערט זיך צו צום קול פון צדיק, געבט דער צדיק אריין א שטארקע אמונה, מען הייבט אן שפירן אז דער אייבערשטער איז דא נעבן מיר, די ליפן עפענען זיך, און מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן.

וואו א מענטש איז, ער זיצט אין שטוב, ער ליגט אין בעט, ער דריינט א קאר, אדער ער גייט אין גאס, מאך שטילערהייט מיט די ליפן, קיינער זעט נישט, זאג: "רבנו של עולם איך וויל געדענקען פון דיר, רבנו של עולם איך וויל נישט פארגעסן פון דיר, רבנו של עולם איך וויל זיין פרייליך". מען דערציילט דעם אייבערשטן וואו מען איז אראפ געפאלן, און מען בעט איבער דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם איך האב געטון וואס עס טויג נישט, זיי מיר מוחל אייבערשטער", "רבנו של עולם איך וויל גיין דאווענען, רבנו של עולם איך וויל לערנען, רבנו של עולם איך קריג זיך מיט יעדן איינעם, איך וויל זיין א רואינער מענטש". מען רעדט ווייטער צום אייבערשטן יעדע זאך וואס מען דארף: "רבנו של עולם איך דארף פון די באס, איך דארף כאפן די לינגער, העלף מיר איך זאל האבן א גוטע זין, העלף מיר איך זאל האבן א גוטע וועג, איך דארף יעצט באצאלן אלע חובות פון די גאנצע נסיעה, איך ווייס נישט ווי זיך אהין צו טון, העלף מיר איך זאל אלעס קענען באצאלן".

"אבער תכלית גערעדט, פון וואו וועל איך האב געלט אויף יום טוב?" - בעט דעם אייבערשטן, דאס איז תכלית! עס איז פארקערט ווי אזוי מענטשן טראכטן; א מענטש טראכט 'איך האב שוין א וועג ווי אזוי איך קען מאכן געלט, איך גיי בעטן דעם אייבערשטן אז מיי פלאן זאל מצליח זיין, אבער דער עיקר ישועה קומט ווען א מענטש ווייסט אז ער האט נישט קיין וועג, ער ווייסט נישט פון וואו זיין ישועה וועט קומען, און ער בעט דעם אייבערשטן בתמימות: "רבנו של עולם העלף מיר איך דארף אריין ברענגען דעם יום טוב, איך דארף אויסשטאפירן מיין שטוב, איך דארף פונדסה בשפע", "העלף מיר רבנו של עולם איך זאל האבן שלום בית, איך וויל זיך קענען אויסקומען מיט מיין ווייב און קינדער".

דאס איז דער עיקר וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז, אז מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה דארף מען דאס מיט נעמען אויפ'ן גאנצן יאר, בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס מען דארף.

זיך פרייען מיט מצות

נאך א וויכטיגע זאך וואס איז געווען ביים הייליגן רבי'ן אן עיקר; זיך פרייען מיט קיום המצות, איך פריי זיך אז איך האב פיאות, א בארד, א קאפל, ציצית, תפילין, איך היט שבת. דאס

וואס מען זעט ליידער אידישע קינדער וואס דאווענען נישט און טוען נישט אן קיין תפילין, דאס קומט פון דעם וואס קיינער האט אים נישט געזאגט אז די זאכן זענען חשוב, מען האט אים נאר אויסגעלערנט אז 'הונדערט בלאט גמרא' איז חשוב, ער טראכט צו זיך 'איך וועל שוין נישט זיין א למדן' וואס זאל איך טון?! זאג אים ווי חשוב ער איז מיט זיין בארד און פיאות! דאס איז געווען ביים רבי'ן און עיקר. פריי זיך מיט 'שלא עשני גוי', ברודן השם א גוי בין איך נישט, ווי אראפגעפאלן איך בין, ווי פארשמירט איך בין, איך בין א פגום, אבער א איד בין איך! איך בין גע'מל'עט, איך גלייב אינעם אייבערשטן.

אויף דעם אליינס, אז א מענטש נעמט אריין די אמונה אין זיך, ער גלייבט אינעם אייבערשטן האט ער שוין מחילת עוונות! מוהרא"ש האט געזאגט ביי יעדע שיעור און געשריבן אין יעדע בריוו, וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן לו): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך", אז מען האט אמונה איז דער אייבערשטער מוחל אויף אלע עבירות.

אפילו א מענטש וואס האט געבען געקוקט עבירות, אדער געטון עבירות, אדער ער איז א חוטא ומחטיא, נישט קיין חילוק וועלכע נאמען מען וועט ארויפלייגן אויף אים, איז דא אן עצה פאר אים, ער זאל גלייבן אז עס איז דא א באשעפער וואס ער האט באשאפן די וועלט און ער פירט די וועלט, - איז אים דער אייבערשטער שוין מוחל אלע זיינע עבירות.

דאס איז זייער א שנעלע תשובה, אבער א שווערע, ווייל ווען א מענטש זינדעט רחמנא לצלן איז אים שווער צו גלייבן אינעם אייבערשטן, עבירות פארלעשט די אמונה, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): "הפשע של אדם מכניס כפירה באדם", עבירות ברענגט כפירה.

וואס איז יא די עצה צו באקומען א קלארע אמונה? די עצה איז צו בעטן אויף דעם אליינס, דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מו) ווען א מענטש האט קשיות, ספקות און בלבולים אויפ'ן אייבערשטן, איז די עצה ער זאל שרייען און זיך בעטן ביים אייבערשטער. אן דער רבי זאגט אז די ראשי תיבות פון דאס ווארט 'קשיא' איז (תהלים כו, ו): "שמע ה' קולי אקרא", אויב מען האט קשיות, זאל מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם: "רבונו של עולם איך וויל נישט האבן קיין ספקות און בלבולים, איך וויל האבן א קלארע אמונה אין דיר".

אז מען האט אמונה איז מען א געבענטשער מענטש! אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (משלי כו, ו): "איש אמונתו רב ברכות". ווייל אפילו עס טוט מיר עפעס וויי, ווייס איך אז דער אייבערשטער איז דא און דער אייבערשטער פירט אלעס, איך וועל בעטן דעם אייבערשטן עס זאל מיר נישט וויי טון.

אז מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה דארף מען דאס מיט נעמען אויפ'ן גאנצן יאר, זיך מחיה זיין מיט יעדע גוטע זאך וואס איך טו, און אריין נעמען אמונה אין זיך.

שלום בית

נאך א וויכטיגע זאך פון וואס מוהרא"ש פלעגט רעדן יעדעס יאר ראש השנה; ביים רבי'ן איז געווען 'שלום בית' אן עיקר.

אין אנדערע פלעצער פאסט נישט אז א רבי זאל רעדן פון שלום בית, אין אנדערע פלעצער איז עס נאר א זאך וואס איז געמאכט פאר טערעפיסטן צו רעדן, אבער דער רבי האט אסאך גערעדט פון שלום בית, פארוואס? ווייל ביים רבי'ן איז געווען דער עיקר אז א מענטש זאל האבן א ריינע מח, און א ריינע מח קען מען נאר האבן אויב מען האט שלום בית.

וואס איז שלום בית? - מען דארף נישט ענטפערן די ווייב! אויב די ווייב האט געגעבן א שטעך און עס באדערט, 'אזוי רעדט מען צו א מאן?!', מוזטו איר גארנישט צוריק ענטפערן, זאג שטיילערהייט (תהלים כה, יח): "ראה עיני וצמלי, הייליגער באשעפער קוק מיין פיין, קוק מיין צער, ושא לכל חטאותי, און זיי מיר מוחל אויף מייע זינד" (אגרא דפרקא, אות כח).

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט, נישט דא אזא זאך פון זיך טענה'ן מיט א ווייב! - מיט א חבר איז אויף א שאד זיך צו טענה'ן, אויב איינער קומט דיר פּרעגן: "וואס איז די גאנצע זאך פון זאגן משניות?" ענטפער נישט! א מענטש מיינט 'איך וועל אויפבויען מיט קלארע ראיות', זיי נישט קיין אויבער חכם, ווייל די ערשטע קשיא וועסטו נאך קענען ענטפערן, די צווייטע אויך, ביי די דריטע וועט ער קומען מיט א גוטע ליצנות און דו וועסט נישט האבן וואס צו ענטפערן, דו וועסט בלייבן מיט'ן צינג אינדרויסן, און דו אליינס וועסט אויך אנהייבן צו טראכטן 'אפּשער טאקע?...' און דו וועסט אויפהערן זאגן משניות. קוקט גוט, די אלע וואס וואס האלטן זיך קלוגער, זיי מיינען איך וועל זיך טענה'ן און אויפבויען, לאזן מיט די צייט אפּ דעם רבי'ן.

דערפאר איז מיט א חבר אויך נישט פּראי זיך צו טענה'ן, איך גיי ווייטער צו מיין חיים טובים און ער זאל זיין וואו ער וויל. - אבער מיט א ווייב 'טאר מען נישט' זיך טענה'ן, מען מעג זאגן די אייגענע דעה אז איך האלט אזוי און אזוי, און אז זי זאגט אנדערש, איז נישט, זאל זי אליינס שפעטער חרטה האבן, אבער איך וועל זיך נישט טענה'ן מיט איר.

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט נישט צו זיין קיין קמצן אינדערהיים. עס זענען דא מענטשן וואס ווען עס קומט צו די אייגענע געברויכן געבט ער אויס געלט ברוח; אנשטאט זיך מאכן קאווע אין בית המדרש בחנם, קויפט ער זיך קאווע אין געשעפט, אז מענטשן זאלן קוקן אויף מיר ווי איך גיי אין גאס מיט א קאווע אין די האנט... אז מען רעכנט צוזאם וויפיל געלט עס קומט אויס די אלע קאווע'ס פון יעדן טאג, קומט עס אן צו א ריזן סכום, און ווען עס קומט צו געבן געלט פאר זיין ווייב, ווען זי וויל זיך עפעס קויפן וכו', שפארט ער זייער און רעגט זיך אויף איר: "דו בעטסט מיר אייביג נאך געלט און נאך געלט! די עסט מיר אויף מיין געלט!"

אויף וואס דארפסטו געלט? - עס איז נישט דא עפעס אנדערש וואס צו טון מיט <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי האלט איך אויס די לאנגע דאווענען פון ראש השנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, מיר דערנענטערן זיך שוין צו די הייליגע טעג, די ימי הרחמים והסליחות, און געווענליך יעדעס יאר פרוביר מיטצוגיין מיט'ן אלגעמיינעם שטראם פון די יעצטיגע טעג, כאטש וואס פאר מיר פערנענליך איז דאס זייער ביטערע און שווערע טעג, ווען איך הויב אן הערן די ניוגנים פון די נוסח וואס הויבט זיך אן פון סליחות און פון די תפלות ראש השנה און יום כיפור, ווערט מיר שלעכט און ביטער אויפ'ן הארץ.

אין מיין חסידות פירט מען זיך צו דאווענען ראש השנה פון אינדערפרי ביז ביינאכט, ביי יעדע תפלה איז מען מכבד אן אנדערן בנש"ק צו דאווענען פאר'ן עמור, עס זענען דא אסאך הפסקות די גאנצע צייט, ביים ליינען איז דא אסאך הוספות ווייל מען דארף מכבד זיין אלע בנש"ק'לעך, בקיצור, מען ענדיגט דאס דאווענען צען מינוט פאר די שקיעה, ממש ווי א תענית, מען פאסט א גאנצן טאג, און דערנאך קען מען זיך גרויס האלטן פאר אנדערע אז מיין רבי טוט גרויסע עבודות, מען לייגט אראפ אן עבודה ביי די מלכיות זכרונות שפורות גאר גאר לאנג, מען דאווענט א גאנצן טאג, מען ענדיגט אזוי שפעט, כאטש וואס ווען מען מאכט א שנעלער השבון, מען רעכנט אראפ אלע הפסקות, הוספות ביים ליינען, און די אנדערע שלעפענישן, מען וועט נאר רעכענען די אמת'ע צייט וויפיל מען דאווענט, וועט עס בכלל נישט זיין אזוי לאנג.

פון די גאנצע אויבאשעמ'טע שלעפערייען קומט אויס אז דאס גאנצע דאווענען ווערט מיר זייער ביטער און זויער, און נאכדערצו אז מען איז ביי איר זייער שטרענג אז מען טאר נישט קידוש מאכן פאר די תקיעות, "וואס? ! דו עסט פאר תקיעות שופר? ! אויף דיר האב איך עס נישט געגלייבט, זיכער טוסטו נאך ערגערע זאכן".

איך וועל זאגן דעם אמת, שוין זייט מיין בר מצוה האב איך כמעט נישט געדאווענט ראש השנה. איך זע אסאך בחורים און אינגעלייט וואס דרייען זיך אינדרויסן און שמועסן אין קופקעס שטותים והבליים, און פלוצלינג הערט מען אז מען האלט שוין ביי "ניתנה תוקף", און יעדער לויפט אריין ווי דער שד האט אים געכאפט, און שרייט מיט קולות "ניתנה תוקף", און מיט עטליכע מינוט שפעטער זעט איך אים שוין ווייטער אינדרויסן זיך טענה'ען אויב דער פרעזידענט איז יא גערעכט אדער נישט... האסט דאך א מינוט צוריק געשריגן "התשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", און האסט נאך געשריגן אויף דיין קינד, "קום שנעל אריין!", און יעצט ביסטו שוין פארנומען מיט אלע נארישקייטן.

אום צום גדלי' פּרעגט מיר איינער, "נו, ווי אזוי איז געווען ראש השנה ביים רבי'ן?", האב איך אונדא אי געענטפערט אז ס'איז געווען געוואלדיג און מוה'אדיג, ער האט מיר אנגעוואונטשן איך זאל האבן גע'פועל'ט אלעס גוט, און איך האב אונדא געענטפערט "אמן", אבער איך טראכט צו מיר, "איך האב גארנישט געבעטן, און דעריבער האב איך נישט וואס צו פועל'ן, א גאנצן ראש השנה האב איך דאך אפילו נישט געהאט קיין איין מינוט צו טראכטן פון מיר, מען האט אנגעהויבן דאווענען ניין אזייגער, און ערשט אום צוועלף אזייגער האט מען געזאגט ברכו, ווייל האלב פסוקי דומרא זאגט מען פסוק ביי פסוק, תן קהל, און אין די צייט קען מען דאך ארומשמועסן און מאכן קופקעס, און ווען מען האלט ביי ברכו קען מען דעמאלט אנהויבן הודו, און מען וועט רואיג קענען זיך שטעלן שמונה עשרה מיט'ן עולם, און דערנאך איז דא אזויפיל הפסקות, און אזוי שטופט מען דורך דעם גאנצן טאג.

טייערער ראש ישיבה שליט"א, איך האב פרובירט אביסעלע <<<<<<

BreslevCenter.com Lenswers

ארויסצוברענגען מיינע געפילן, אראפלייגן דעם מצב און אטמאספערע ווי אזוי עס גייט צו דער ראש השנה ביי מיר, עס האט נישט קיין טעם און קיין ראם, אבער אפֿשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר מיר, איך זאל יא האבן די ריכטיגע צוגאנג צו די הייליגע טעג?

תשובה:

געזינד'ה'תהרהר

לכבוד... גורו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שמועס נישט ביים דאווענען מיט קיינעם, ראש השנה איז נישט קיין צייט פון שמועסן פאליטיק; ראש השנה איז מען דן יעדן איינעם, וואס וועט זיין מיט אים דעם גאנצן יאר. אז די דאווענען איז צו לאנג פאר דיר און מען מאכט אסאך הפסקות וכו' - זאלסטו אויסנוצן די צייט מיט זאגן תהילים, זאלסטו געטן דעם אייבערשטן פאר די קומענדיגע יאר הבא עלינו לטובה; ראש השנה זאגן אלע תהילים, מען בעט פאר זיך, פאר די קינדער און פאר אלע אידן.

וואס דארפסטו קוקן אויף אנדערע? וואס וועלן דיר אנדערע העלפן? עס קומט א גייע יאר, וואס ווייסטו וואס גייט זיין מיט דיר, מיט דיין ווייב און קינדער? וואס ווייסטו וואס ווארט דיר? אלעס וואס מיר גייען אריבערגיין דעם קומענדיגן יאר, אלעס שרייבט מען אן ראש השנה; דארפן מיר אויסנוצן די צייט מיט תשובה טון, מיט זאגן תהילים. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהילים, כי אמירת תהילים מסגל לתשובה", ווער עס וויל זיך צוריק קערן צום אייבערשטן זאל זאגן תהילים, ווייל תהילים איז מסוגל צו תשובה; "זה שאנו רואין, שבמי תשובה דהינו באליל ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהילים, כי אמירת תהילים מסגל לתשובה כנ"ל". דערפאר - זאגט דער רבי - זעט מען אז אין די טעג פון אלול און עשרת ימי תשובה איז יעדער עוסק אין זאגן תהילים, ווייל דאס איז מסוגל צו תשובה, 'יעל כן, הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהילים, כי תהילים הוא התעוררות גדול מאד להשי'ת תהרהר, אשרי שיאחז בו'".

וואס האט דאס מיט דיר - ווער עס באקומט אן עלה וכו', און ווער עס דאווענט פארן עמוד וכו', וואס וועלן דיר די זאכן העלפן? לאז זיך נישט פארדריייען דעם קאפ, פארנעם נישט אז עס איז דא א באשעפער, ער מאכט אלעס, ער טוט אלעס און די וועלט פירט זיך מיט א חשבון. לאז זיך נישט פארנארן, דער יצר הרע קומט צו יעדן איינעם אנדערש פארשטעלט; איינעם באדערט דאס און א צווייטן באדערט יענן, איינעם שטערט אז מען דאווענט לאנג, א צווייטן - אז מען דאווענט שנעל; אלעס מיט איין פונד, אנוועק געמען דעם מענטש פון אייבערשטן. ער מאכט דעם מענטש פארנומען מיט נארישקייטן - אבי מען זאל פארגעסן פונעם אייבערשטן, און ווען עס קומט די הייליגע טעג ווערט ער ווייניג דערשראקן, זיין גאנצע הארענוואגע פון א גאנץ יאר גייט יעצט לאיבה, אלע אידן טוען תשובה, אלע אידן קערן זיך צוריק צום אייבערשטן; האט ער געטראפן א גייע זאך, דעם וועט באדערן ווער עס איז עולה און ווער עס שמועסט, און יענעם וועט מען מאכן באדערן א צווייטע זאך - און אזוי פארנעם מען פון תכלית.

ראש השנה איז א צייט וואס מען קען פועל'ן גרויסע ישועות; חכמינו זכרונם לברכה רעכענען אויס גרויסע ניסים וואס האט אלץ פאסירט אום ראש השנה (ראש השנה י"א). ראש השנה זענען די הייליגע אמהות שרה אמינה, רחל אמינה און חנה - נפקדו געווארן מיט קינדער; ראש השנה איז יוסף ארויס פון תפיסה; ראש השנה האט זיך אויפגעהערט די ארבעט פאר די אידן אין מצרים; ראש השנה איז א צייט וואס מען קען פועל'ן קינדער, ערליכע קינדער און נחת פון די קינדער; ראש השנה קען יעדער איינער זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיין אייגענע תפיסה, אזוי ווי יוסף הצדיק איז ארויס פון תפיסה; ראש השנה קען מען פועל'ן פונעם בנקל, מען זאל נישט דארפן ארבעטן אזוי ביטער שווער, אזוי ווי די שיעור מצרים האט זיך אויפגעהערט ראש השנה.

ביי אונז רעדט מען נישט ראש השנה, אנשי שלומינו זענען מקבל אויף זיך א 'תענית דיבור' אויף גאנץ ראש השנה. ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן ק"ג): איידער מען איז גוהר א גזירה פֿרעגט מען דעם מענטש אויף וועם מען וויל ברענגען די גזירה, ער זאל זיך אליינס פסקענען וואס פאר א שטרף מען זאל אים געבן; דער מענטש שמועסט פון אנדערע, ער דערציילט וואס א צווייטער האט געטון און ער פסקנט אפ אז מען דארף יענעם געבן א שטרף, ער כאפט נישט אז ער האט זיך יעצט אליינס געפסקנט; דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו רעדן אויף א צווייטן.

וואויל איז דעם וואס פירט זיך מיט די הנהגה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א מתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

(יעצטו אמונה תצא תשפ"ג)

געלט, אויסער צו קענען געבן פאר די ווייב, זי זאל קענען איינקויפן אויף יום טוב, און פאר א רוימערקע זאל איר העלפן אויפרימען די הויז.

אויף טאר מען נישט זיין א 'קמצן' מיט'ן מויל; מען דארף געבן אסאך אמת'ע גוטע ווערטער פאר א ווייב: "דו ביסט אזוי שייך", "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי קלוג", "נאך א מזל איך האב מיט דיר חתונה געהאט", "איך בין אזוי דאנקבאר דעם אייבערשטן אז איך האב חתונה געהאט מיט דיר", און: "אויב איך וועל דארפן נאכאמאל מגלגל ווערן, וועל איך זיך איינבעטן איך זאל נאכאמאל חתונה האבן מיט דיר".

לעובדא ולמעשה

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אהיים גיין מיט נקודות אויף לעובדא ולמעשה, מיר זאלן אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, זיך מחיה זיין מיט די מצוות וואס איך טו, זיך מחיה זיין מיט די בארד און פיאות. מיר האבן שוין געקסן גערעדט וואס מוה"רא"ש האט געזאגט: "ווער עס שניידט די בארד שניידט זיין פרנסה, ווער עס שניידט די פיאות שניידט זיין שכל"; מען דארף דאס חזר'ן מיט די קינדער. פארוואס זאלן בחורים און אינגעלייט זיך ציפן די בארד, ווי וועמען ווילסטו אויסקוקן? ווי א זינגער?! - ווער עס שניידט די בארד שניידט זיין פרנסה! א בארד איז שייך! א בארד איז זיס!

רעד צום אייבערשטן אויפ'ן קול, "א מחיה איך האב א קאפל! א מחיה איך האב ציצית! וואס איך בין - בין איך, אבער ציצית האב איך! א מחיה איך האב א מזוזה!" ווען איך גיי ארויס פון שטוב קוש איך די מזוזה, און איך בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלף מ'ך איך זאל מצליח זיין היינט", ווען איך קום אהיים קוש איך נאכאמאל די מזוזה און איך זאג: "שפוח אייבערשטער אז איך בין אנגעקומען אהיים בשלום".

טייערע טאטעס! אז איר האט קליינע קינדער, דארפט איר רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן קול, אז די קינדער זאלן הערן, אנשטאט די קינדער זאלן הערן זיין טאטע שרייט, רעדט פאליטיק, רעדט קעגן אנדערע, וואס דאס איז די ערגסטע זאך פאר קינדער צו הערן, זאלן זיי הערן ווי דו רעדסט צום אייבערשטן.

ווען מען קומט צוריק אריין אין שטוב מיט די קינדער זאגט מען זיי: "לאמיר קושן די מזוזה און זאגן שפוח אייבערשטער אז מיר זענען אהיים געקומען", נעם צוזאם דיניע קינדער מאך תפילות צוזאמען מיט זיי, און אויב דו האלסט אינמיטן רעדן צום אייבערשטן און דיין זון וויל דיר ווייזן זיין שיינע שפילצייג וואס ער האט געמאכט, זאג אים: "טאטי קען נישט יעצט קוקן, טאטי רעדט יעצט צום אייבערשטן!" אזוי גייט אריין אין די קינדער אמונה אז מען קען רעדן צום אייבערשטן. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן. (דריט גילת החג, מוצאי ראש השנה תשפ"ג)

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, עיצתו אמונה, דרשות, ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעזיה'עס צו שיקן צו אייך אהיים

די הייליגע טעג

דרשות, שיעורי תורה, ניגונים, נוסח, מעשיות פאר קינדער, און נאך; אויף די הייליגע טעג ראש השנה, יום כיפור, און סוכות < קול ברסלב > 212-444-9191 1, 1, 9

אויף פאסט צו אייער סיר

סובסקרייבט אייך צו באקומען יעדע וואך אויף פאסט די עצתו אמונה, גליון היכל הקודש, קרית ברסלב בלעטל, שיעורי חינוך, אשר היה, בית נצחי 718-387-2691 #3 subscribe@kerenhadfusa.org

קוואל פון חיזוק (כרויען) - שיעורים; מעשיות פון תמלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תמלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com